

Kitab Daniel - Saratus Lima Puluh Genep

*Ngabuka Panglihatan Panungtungan Daniel: Sudut Pandang Millerite
ngeunaan Kaleresan-kaleresan Nabi Pikeun Jaman Kiwari*

Jeff Pippenger
2024-03-24

Urang keur ngamimitian nimbang wahyu panungtungan Daniel ku ngalarapkeun prinsip anu dilambangkeun ku Alfa jeung Omega, anu nandakeun yén Mantenna salawasna ngaidentifikasi tungtung jeung awal. Ku kituna Belteshazzar, nyaéta Daniel dina ayat kahiji pisan tina wahyu panungtungan Daniel, ogé bakal dilambangkeun dina bagian panungtungan tina wahyu anu sarua éta. Urang geus ngaidentifikasi yén Belteshazzar ngawakilan umat perjangjian Allah dina poé-poé panungtungan, anu ngartos kana “chazon,” wahyu ngeunaan sajarah nubuat, sakumaha dilambangkeun ku kecap “thing,” dina ayat kahiji. Eta wahyu ngeunaan sajarah nubuat téh nyaéta “seven times,” tina Leviticus dua puluh genep anu sarua jeung dua rébu lima ratus dua puluh taun. Belteshazzar ogé ngartos kana “vision” dina ayat kahiji, nyaéta wahyu “mareh” salila dua rébu tilu ratus taun, anu ngawakilan datangna Kristus sacara ngadadak.

Dina pasal dua welas, Daniel ngagambarkeun gerakan malaikat kahiji jeung ogé gerakan malaikat katilu, sabab duanana gerakan ngalengkepan misil sapuluh parawan. Dina pasal dua welas aya sahenteuna lima bebeneran anu jadi bagian tina gerakan Millerite, anu ngagambarkeun bebeneran-bebeneran nu ku gerakan malaikat katilu ogé kudu kaalaman jeung kaharti. Duanana gerakan ngalengkepan misil sapuluh parawan, sarta parawan-parawan wijaksana dina duanana gerakan diperlukeun ngartos éta kanyataan nubuat. Duanana gerakan kudu ngartos bebeneran nubuat anu kahiji anu dipingpin ku Miller pikeun dipikawanoh, sakumaha dilambangkeun ku “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep. Tilu pangalaman jeung pamahaman sajarah séjénna kapanggih dina sababaraha ayat panungtung tina éta pasal.

Jeung ti saprak kurban sapopoe dicabut, sarta kajijikeun nu nyababkeun karuksakan dipasang, bakal aya sarébu dua ratus salapan puluh poé. Bagja jalma anu ngadagoan, sarta nepi ka sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé. Tapi sing indit maneh dina jalan maneh nepi ka ahir datang: sabab maneh bakal reureuh, sarta nangtung dina bagian maneh dina ahir poé-poé. Daniel 12:11–13.

Umat sesa Allah dina kitab Wahyu mibanda tilu ciri kenabian anu utama. Maranéhna ngalaksanakeun parentah-parentah Allah, miboga iman ka Yesus, sarta nyekel Ruh Kenabian.

Tuluy anjeunna ngandika ka kami, “Tulis: Bagja jalma-jalma anu disaur kana salametan kawinan Anak Domba.” Tuluy anjeunna ngandika ka kami deui, “Ieu téh pangandika-pangandika Allah anu sajati.” Geus kitu kuring murag sujud dina sampéanna pikeun nyembah ka anjeunna. Tapi anjeunna ngandika ka kuring, “Ulah kitu! Kami téh sasama abdi anjeun, jeung sasama dulur-dulur anjeun anu nyekel kasaksian Yesus. Nyembah ka Allah! Sabab kasaksian ngeunaan Yesus téh roh nubuat.” Wahyu 19:9, 10.

Kaum Millerit parantos ngartos kalayan leres yén “anu sapopoé,” dina kitab Daniel, ngalambangkeun paganisme, sarta yén “waktu anu sapopoé” éta “dicabut,” nya éta taun 508. Nolak bebeneran éta hartina nolak kawenangan “kasaksian Yesus,” anu “mangrupa Roh Nubuat,” sabab Roh Nubuat kalayan écés netelakeun yén kaum Millerit leres dina pamahaman maranéhna ngeunaan “anu sapopoé.”

“Saterusna kuring ningali, patali jeung ‘Daily,’ yén kecap ‘sacrifice’ téh ditambahan ku hikmat manusa, sarta henteu kaasup kana éta téks; jeung yén Gusti masihan pamadegan anu bener ngeunaan éta ka jalma-jalma anu ngembarkeun ceurik jam pangadilan. Nalika kasatuan aya, saméméh taun 1844, ampir kabéh ngahiji dina pamadegan anu bener ngeunaan ‘Daily,’ tapi ti saprak 1844, dina kaayaan kabingungan, pamadegan-pamadegan séjén geus dianut, sarta gelap jeung kabingungan tuluy nuturkeun.” Review and Herald, November 1, 1850.

Kaum Millerit ngartos yén lalawanan paganisme kana ngadegna kakawasaan kapapaan dina taun 538, geus disingkirkeun dina taun 508. Kaum Millerit leres, tapi pamahaman maranéhna kawates. Umat Allah dina poé panungtungan, anu dilambangkeun ku Belteshazzar dina ayat kahiji, bakal ningali yén ti taun 508 nepi ka 538 ngagambarkeun hiji période nubuat anu ditipokeun ku tilu puluh taun persiapan dina sajarah Kristus anu miheulaan dipaparin kakawasaan-Na dina baptisan-Na. Maranéhna bakal ningali yén période nubuat éta ogé ngagambarkeun période nubuat ti 1776 nepi ka 1798, sarta yén katilu période éta ngagambarkeun waktu pamegelan saratus opat puluh opat rébu anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001, sarta réngsé dina hukum Minggu anu geura sumping.

Dina bab dua welas, Daniel ngagambarkeun kaum Millerit jeung lima bebeneran penting sarta pangalaman anu kudu diulang dina diri jalma-jalma anu diwakilan ku Belteshazzar. Bebeneran jeung pangalaman katilu ti kaum Millerit nyaéta “pamadegan anu leres ngeunaan ‘daily,’ ... anu dipaparinkeun ku Gusti ... ka maranéhanana anu masihan seruan jam pangadilan.” Nolak bebeneran éta sarua jeung nolak tulisan Ellen White, anu nyaéta Roh Nubuat. Bebeneran jeung pangalaman kaopat ti kaum Millerit, sarta para utusan malaikat katilu, nyaéta nubuat ngeunaan sarébu tilu ratus tilu puluh lima taun, anu dimimitian dina taun nalika “the daily” dicabut, nyaéta dina taun 508.

Mimiti taun 508, sarébu tilu ratus tilu puluh lima taun ngahontal ka 1843, tapi lain ngan saukur 1843, sabab nubuat éta sabenerna nandakeun pisan poé pamungkas tina taun 1843, margi éta nyebut, “Bagja anjeunna anu ngadagoan, sarta ngahontal ka sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé.” Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “ngahontal,” nyaéta “naga,” sarta hartina “nyabak”, atawa “neundeun leungeun kana”. Ku kituna nubuat éta hartina, “bagja anjeunna anu ngadagoan, sarta” nyabak atawa neundeun leungeun kana 1843.

Berkah tina ngadagoan dina sajarah Millerite téh pikeun maranéhna, para parawan wijaksana, anu ngalaman kuciwa anu kahiji, tapi tetep ngadagoan kana tetenjoan anu lila kénéh. Nalika urang Millerite ngadagoan “tetenjoan anu lila kénéh” dina minuhan pasemon sapuluh parawan, jeung Habakkuk pasal dua, maranéhna dipaparin berkah. Dina mangsa antosan éta maranéhna tuluy ningali yén maranéhna keur minuhan pasemon éta, sarta yén dina tungtungna tetenjoan éta bakal

“nyarita”. Mangsa antosan jeung kuciwana maranéhna dumasar kana pangidentifikasian anu teu leres yén dua rébu tilu ratus taun bakal réngsé dina taun 1843, padahal tetenjoan éta saenyana pikeun taun 1844. Kuciwana maranéhna dumasar kana pangalaman anu timbul nalika taun 1843 réngsé tanpa datangna deui Kristus. Kuciwana maranéhna, jeung berkah anu diucapkeun ka jalma-jalma anu sanggeus éta milih pikeun ngadagoan, sakabéhna dumasar kana poé panungtung pisan dina taun 1843, anu “nyentuh” atawa “sumping ka” taun 1844.

Pangalaman kuciwa anu kahiji, salaku minuhan tina misil sapuluh parawan, kaharti sarta diulangan dina jalma-jalma anu dilambangkeun ku Belteshazzar. Kaleresan jeung pangalaman anu kalima anu bakal dipikawanoh ku jalma-jalma anu dilambangkeun ku Belteshazzar nyaéta yén dina “ahir poé-poé”, Daniel bakal “nangtung dina bagianna”.

“Daniel geus nangtung dina bagianna saprak meteraina dibuka jeung caangna bebeneran geus nyorot kana panglihatanna. Anjeunna nangtung dina bagianna, mawa kasaksian anu kudu kaharti dina ahir poé-poé.” Sermons and Talks, jilid 1, 225, 226.

Kaum Miller ngalaman prosés panyucian anu kahontal ku nambahanana pangaweruh anu asalna tina kitab Daniel waktu éta dibuka segelna dina taun 1798. Jalma-jalma anu dilambangkeun ku Beltesyazar bakal ngalaman prosés panyucian anu kahontal ku nambahanana pangaweruh anu asalna tina kitab Daniel waktu éta dibuka segelna dina taun 1989. Maranéhna ogé bakal ngartos yén kitab Daniel miboga tujuan husus dina prosés pamegelan saratus opat puluh opat rébu éta.

“Lamun Allah maparin hiji pagawean husus ka hiji jalma, anjeunna kudu nangtung dina bagian jeung tempatna saperti Daniél, salawasna siap ngawalon panggero Allah, siap ngalaksanakeun maksud-Na.” Manuscript Releases, volume 6, 108.

Salaku urut urang Laodikea, jalma-jalma anu dilambangkeun ku Belteshazzar bakal ngakuan yén ngaliwatan kitab Daniel jeung Wahyu, anu sajatiningna kitab anu sarua, hudangna deui anu pamungkas téh kalaksanakeun.

“Lamun kitab Daniel jeung Wahyu leuwih dipikaharti kalawan hadé, jalma-jalma percaya bakal ngalaman hiji pangalaman agama anu sarua pisan béda.... Hiji hal tangtu bakal kaharti tina panalungtikan kana kitab Wahyu,—nyaéta yén hubungan antara Allah jeung umat-Na téh raket jeung pasti.” The Faith I Live By, 345.

Salaku urut urang Laodikia, maranéhna bakal geus ngakuan kaayaan maranéhna salaku Laodikia, sarta ngakuan yén sacara rohani maranéhna paéh sakumaha lebak anu pinuh ku tulang-tulang garing; sarta minangka réspon kana kasaksian anu lempeng ngeunaan kaayaan maranéhna anu paéh jeung leungit, maranéhna bakal ngakuan yén kabutuhan maranéhna anu pangutamana téh nyaéta kudu hirup.

“Hiji kebangkitan deui kasalehan anu sajati di antara urang téh mangrupa pangabutuh urang anu panggedéna jeung pangdaruratna ti sakabéh pangabutuh séjén. Ngudag ieu sakuduna jadi pagawéan urang anu pangmimitina.” Selected Messages, buku 1, 121.

Jangji dina Alkitab nyaéta yén saha baé anu néangan bakal manggihan, sarta Roh Suci lajeng bakal nungtun maranéhna pikeun ngartos yén buku Daniel jeung Wahyu lah anu ngahasilkeun

kabangunan anu diperlukeun.

“Lamun urang salaku hiji umat ngartos naon hartina ieu buku pikeun urang, bakal katingali di antara urang hiji hudang rohani anu agung.” Testimonies to Ministers, 113.

Tungtung titingalian panungtungan Daniel, sakumaha digambarkeun dina pasal dua welas, nandakeun pangalaman anu ngahasilkeun umat jangji poé panungtungan Allah, sakumaha dilambangkeun ku Béltésasar, dina ayat kahiji tina titingalian panungtungan. Di dinya Daniel, anu digambarkeun minangka Béltésasar, ngartos boh titingalian internal ngeunaan dua rébu tilu ratus taun boh titingalian éksternal ngeunaan dua rébu lima ratus dua puluh taun. Anjeunna ngartos “perkara,” jeung “titingalian.” Anjeunna ngartos titingalian chazon jeung titingalian mareh. Anjeunna ngartos panginjak-injakan tempat suci jeung bala, sarta pamulihan tempat suci jeung bala. Anjeunna ngartos duanana titingalian Walungan Ulai jeung Hiddekel.

Urang baris neraskeun ieu pangajaran dina tulisan salajengna.

“Aya perlu pisan aya ulikan anu jauh leuwih raket kana firman Allah; utamana kitab Daniel jeung Wahyu kudu dipaparinkeun perhatian saperti can kungsi saméméhna dina sajarah pagawean urang. Bisa jadi aya sawatara hal anu kirang ku urang dicaritakeun dina sababaraha widang, ngeunaan kakawasaan Romawi jeung kapausan; tapi urang kudu ngagero perhatian kana naon anu geus dituliskeun ku para nabi jeung rasul dina ilham Roh Suci Allah. Roh Suci geus ngararancang sagala perkara kitu, boh dina méré nubuat boh dina kajadian-kajadian anu digambarkeun, nepi ka ngajar yén agén manusa kudu dijaga supaya teu katingali, disumputkeun dina Kristus, sarta yén Gusti Allah sawarga jeung hukum-Na kudu diluhurkeun. Bacalah kitab Daniel. Sing emutkeun, hiji demi hiji, sajarah karajaan-karajaan anu di dinya dipidangkeun. Tingal para negarawan, déwan-déwan, balatentara anu kuat, sarta tingali kumaha Allah damel pikeun ngahinakeun kasombongan manusa, jeung ngalungkeun kamulyaan manusa kana lebu...”

“Cahaya anu ditampi ku Daniel ti Allah dipasihkeun hususna pikeun poé-poé panungtung ieu. Panglihatan anu anjeunna tingali di sisi Walungan Ulai jeung Hiddekel, walungan-walungan gedé di Sinear, ayeuna keur dina prosés kacumponan, sarta sakabéh kajadian anu geus dinubuatkeun baris geura kajadian.

“Titenan kaayaan bangsa Yahudi nalika nubuat Daniel dipasihkeun.

“Hayu urang nyayagikeun leuwih loba waktu pikeun nalungtik Alkitab. Urang can ngartos kana Firman sakumaha sakuduna. Kitab Wahyu dibuka ku hiji parentah ka urang supaya ngartos kana pangajaran anu dikandungna. ‘Bagja jalma anu maca, jeung maranéhna anu ngadéngé kana kecap-kecap nubuat ieu,’ saur Allah, ‘jeung ngajaga perkara-perkara anu dituliskeun di jerona: sabab waktuna geus deukeut.’ Lamun urang salaku hiji umat ngartos naon hartina ieu kitab pikeun urang, bakal katémbong di antara urang hiji kabangunan anu agung. Urang can sapinuhna ngartos kana palajaran-pelajaran anu diajarkeunana, sanajan parentah geus dipasihkeun ka urang supaya nalungtik jeung ngulik éta.”

“Jaman baheula aya guru-guru anu geus nyatakeun yén Daniel jeung Wahyu téh kitab-kitab anu diségel, sarta jalma-jalma geus ngajauhan éta. Kurudung anu ku sabab rusiahna anu

katingalina geus nyegah loba jalma pikeun ngangkatna, ku panangan Allah sorangan geus dipiceun tina bagian-bagian ieu tina pangandika-Na. Ngaran sorangan ‘Wahyu’ nentang pernyataan yén éta téh kitab anu diségel. ‘Wahyu’ hartina yén aya hiji hal anu penting anu diungkabkeun. Kayaktian-kayaktian tina kitab ieu ditujukeun ka jalma-jalma anu hirup dina poé-poé panungtungan ieu. Urang keur nangtung kalayan kurudung geus dipiceun di tempat suci tina perkara-perkara anu sakral. Urang henteu meunang nangtung di luareunana. Urang kudu asup, lain kalayan pikiran anu teu taliti tur teu hormat, lain ku léngkah-léngkah anu gagabah, tapi kalayan hormat jeung sieun ka Allah. Urang geus ngadeukeutan kana waktu nalika nubuat-nubuat tina kitab Wahyu bakal digenepan....”

“Urang boga parentah-parentah Allah jeung kasaksian Isa Almasih, anu mangrupa roh nubuat. Permata-permata anu taya hargana kapanggih dina firman Allah. Jalma-jalma anu nalungtik ieu firman kudu ngajaga pikiranana tetep jernih. Maranéhna ulah pisan nurut kana napsu anu nyimpang dina hal dahar atawa nginum.

“Lamun maranéhna ngalakukeun kitu, uteuk bakal bingung; maranéhna moal sanggup nahan beuratna usaha ngaguar nepi ka jero pikeun manggihan harti tina hal-hal anu patali jeung kajadian-kajadian panutup dina sajarah dunya ieu.

“Lamun kitab Daniel jeung Wahyu leuwih kaharti kalayan hadé, jalma-jalma anu percaya bakal boga pangalaman agamis anu béda pisan. Maranéhna bakal dipaparinkeun gambaran-gambaran ngeunaan panto-panto sawarga anu muka, nepi ka haté jeung pikiran bakal kakeueum ku tabiat anu kudu dimekarkeun ku sakumna jalma sangkan ngahontal kabagjaan anu bakal jadi ganjaran pikeun jalma-jalma anu beresih haténa.

“PANGERAN bakal ngaberkahan sakumna jalma anu kalawan handap asor jeung lemah lembut narékahan ngartos kana anu diwahyukeun dina Wahyu. Ieu kitab ngandung kacida lobana perkara anu pinuh ku kalanggengan jeung mulya, nepi ka sakumna anu maca jeung nalungtikna kalayan temen narima éta berkah pikeun maranéhna ‘anu ngadangu kana kecap-kecap ieu nubuat, sarta ngajaga kana sagala perkara anu katulis di jerona.’”

“Hij perkara bakal tangtu kaharti tina ulikan kana Wahyu—nya éta yén patalina antara Allah jeung umat-Na téh raket tur pasti.

“Aya aya hiji patalina anu endah antara jagat raya sawarga jeung dunya ieu. Hal-hal anu diungkabkeun ka Daniel engkéna dilengkepan ku panyingkepan anu dipasihkeun ka Yohanes di Pulo Patmos. Ieu dua kitab kudu ditalungtik kalayan ati-ati. Dua kali Daniel naros, Sabaraha lilana deui nepi ka ahir jaman?

“Jeung kuring ngadéngé, tapi kuring teu ngartos; tuluy saur kuring, Nun Gusti abdi, kumaha ahirna ieu sagala perkara? Jeung Anjeunna ngandika, Muru baé jalan maneh, Daniel: sabab ieu pangandika geus ditutup sarta disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dimurnikeun, dijadikeun bodas, sarta diuji; tapi anu jahat bakal terus ngalakonan kajahatan; jeung moal aya saurang ogé ti antara anu jahat anu bakal ngartos; tapi anu wijaksana bakal ngartos. Jeung ti mangsa kurban sapopoé dileungitkeun, sarta kakajian anu nyababkeun karuksakan ditegakkeun, bakal aya sarébu dua ratus salapan puluh poé. Bagja jalma anu nungguan, sarta nepi ka sarébu tilu ratus tilu puluh lima poé. Tapi maneh, muru baé jalan maneh nepi ka ahir

datang: sabab maneh bakal reureuh, sarta nangtung dina bagéan maneh dina ahir poé-poé éta.””

“Eta téh Singa ti kaom Yuda anu muka segel kitab éta sarta maparin ka Yohanes wahyu ngeunaan naon anu kudu kajadian dina poé-poé panungtungan ieu.

“Daniél ngadeg dina bagianna pikeun nyangking kasaksianana anu diségel nepi ka mangsa ahir, nalika warta malaikat kahiji kudu diproklamasikeun ka dunya urang. Ieu perkara-perkara téh kacida pentingna anu taya hinggana dina poé-poé panungtung ieu; tapi sanajan ‘loba anu baris disucikeun, dijadikeun bodas, jeung diuji,’ ‘jalma-jalma jahat baris terus ngalakukeun kajahatan: sarta euweuh sahiji nu jahat anu bakal ngarti.’ Kacida benerna ieu! Dosa téh palanggaran kana hukum Allah; jeung jalma-jalma anu teu daék narima caang ngeunaan hukum Allah moal ngarti kana pangwawaran warta malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Kitab Daniél dibuka segelna dina wahyu ka Yohanes, sarta nganteurkeun urang maju ka adegan-adegan panungtung dina sajarah bumi ieu.

“Naha dulur-dulur urang baris nginget yén urang keur hirup di tengah bahaya poé-poé panungtungan? Bacakeun Wahyu dina patalina jeung Daniel. Ajarkeun hal-hal ieu.”

Testimonies to Ministers, 112–115.